

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

w sprawie ze skargi S. Ż.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniach przed Sądem Najwyższym,
po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i
Spraw Publicznych 6 maja 2025 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

I.

W skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez
nieuzasadnionej zwłoki z 1 kwietnia 2025 r. (data stempla pocztowego) S. Ż. (dalej
także: Skarżący) wniósł o:

1. stwierdzenie przewlekłości „postępowania karnego przeciwko wyrokom
wadliwym (...) z sygn. II K 505/19, IV Ka 847/21, I KK 331/22”
(pisownia oryginalna);
2. zlecenie sądowi prowadzącemu postępowanie w sprawie odpowiednich
czynności w wyznaczonym terminie;
3. zasądzenie od Skarbu Państwa odpowiedniej sumy pieniężnej
w wysokości 20.000 zł.

Z uzasadnienia skargi na przewlekłość wynika, że skarga dotyczy postępowania, które miało zostać zainicjowanym pismem datowanym na 20 maja 2025 r. wniesionym przez Skarżącego do Sądu Najwyższego w sprawie I KK 331/22 i zatytułowanym jako „załącznik do złożonego wniosku – Podważenie Wyroku”.

II.

Z uzasadnienia skargi na przewlekłość postępowania, a także akt sprawy I K 331/22 wynika, że m.in. przeciwko Skarżącemu toczyło się postępowanie karne, które w I instancji prowadzone było przez Sąd Rejonowy w Lesznie pod sygn. II K 505/19, a w II instancji przez Sąd Okręgowy w Poznaniu pod sygn. IV Ka 847/21.

Od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 17 listopada 2021 r., sygn. IV Ka 847/21 wniesiono kasację. Postępowanie kasacyjne toczyło się przed Sądem Najwyższym pod sygn. I KK 332/22. Postanowieniem z 6 lipca 2023 r. Sąd Najwyższy rozstrzygnął o kasacjach wniesionych przez Oskarżonych od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 17 listopada 2021 r., IV 847/21.

Pismem datowanym na 20 maja 2024 r., stanowiącym załącznik do pisma datowanego na 15 stycznia 2024 r., wniesionym do Sądu Najwyższego w sprawie I KK 331/22, Skarżący żądał wszczęcia postępowania nakierowanego na zmianę wyroków wydanych w sprawach II K 505/19, IV Ka 847/21. Pismo to zostało pozostawione w aktach sprawy wobec rozpoznania kasacji.

III.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U.2023, poz. 1725; dalej:

u.s.p.p.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

III.2. Stosownie do art. 6 ust. 1 tej ustawy skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Ponadto, zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania skarga powinna zawierać:

1. żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy;
2. przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 tej ustawy sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

III.3. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, o ile skarżący w uzasadnieniu skargi wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07; 19 stycznia 2022 r., I NSP 264/21; 1 marca 2022 r., I NSP 31/22).

III.4. W niniejszej sprawie Skarżący w żaden sposób nie uzasadnił swojego żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie; nie przywołał żadnej okoliczności świadczącej o tym, że doszło do jakiegokolwiek beczynności w sprawie. Skarżący kwestionował natomiast merytoryczną zasadność wydanych wyroków

sądów powszechnych oraz postanowienia Sądu Najwyższego wydanego w postępowaniu kasacyjnym w sprawie I KK 331/22.

III.5. W powyższych okolicznościach Sąd Najwyższy, stosownie do art. 9 ust. 1 u.s.p.p. odrzucił skargę.

sk

[r.g.]